

[Industriministeren]

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, kan jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.

Annette Just (FP):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om butikstid. (Afskaffelse af lukkeloven).

(Lovforslag nr. L 53).

Det er forslagsstillernes opfattelse, at tiden for længst er løbet fra lukkelovgivningen. På dette – som på andre – områder kræver samfundsudviklingen, at lovgivningsmæssige indgreb, der er historisk betinget, afvikles.

Forslagsstillerne mener, at det frie marked selv kan regulere det behov, der eventuelt måtte være for at fastsætte rammer for detailhandelens åbningstider. Det vil herved blive forbrugernes ønsker og behov, der reelt styrer butikernes åbnings- og lukketider. Ved ændringen af lukkeloven i 1989, jf. Folketingstidende 1988-89, forhandlingerne sp. 6375, 6881, 9507 og 10317, tillæg A sp. 4865, tillæg B sp. 1305 og tillæg C sp. 1029, stillede Fremskridtspartiet ændringsforslag om, at loven skulle tages op til revision efter fire år. Forslaget herom blev forkastet af de øvrige partier, men udviklingen i mellemtiden – herunder såvel de generelle tendenser inden for detailhandelen som de forsøg, der med hjemmel i lov om frikommuner er gennemført – taler for, at der nu tages skridt til en definitiv afskaffelse af lovregulering på dette område.

Industriministeren har i den politiske debat i sommeren 1991 givet udtryk for, at en afskaffelse af lukkeloven snart kan blive aktuel. Ved at samarbejde med forslagsstillerne om vedtagelse af nærværende lovforslag har ministeren og regeringen mulighed for at omsætte ord til handling.

Industriministeren fremsatte den 7. oktober 1992 et lovforslag, nr. L 9, om at liberalisere lukkeloven. Ifølge en meddelelse fra Ritzaus Bureau den 7. oktober 1992 begrundede industriministeren regeringens forslag om liberalisering af lukkeloven med, at »tiden er løbet fra centralt fastsatte butikstider. Samfundet er blevet mere fleksibelt, og der er behov for, at de enkelte butikker selv fastsætter åbningstider – ud fra forbrugernes behov og butikernes indtjeningsmuligheder.«

Forslagsstillerne mener, at denne begrundelse i det store og hele er identisk med den begrundelse, der blev præsenteret i lovforslag nr. L 55 fra folketingsåret 1991-92 om ophævelse af lov om butikstid, jf. Folketingstidende 1991-92, forhandlingerne sp. 682, 3096, 7676 og 7773, tillæg A sp. 1031 og tillæg B sp. 677.

Forslagsstillerne mener, at industriministerens lovforslag ikke er tilstrækkelig vidtgående. Der eksisterer ifølge forslagsstillerne ikke reel argumentation for stadig at regulere butikernes lukketider, hvilket industriministeren implicit erkender med formuleringen »tiden er løbet fra centralt fastsatte butikstider«. Det er ulogisk og meningsløst at argumentere for en liberalisering af lukkeloven med henvisning til, at tiden er løbet fra centralt fastsatte butikstider, samtidig med, at der ønskes regulering på bestemte dage og tidspunkter.

Hvis en liberalisering af lukkeloven skal have fuld beskæftigelsesmæssig virkning, skal området totalliberaliseres. Danmark har i de senere år oplevet en meget positiv udvikling i turismen, som i de senere år har været stigende. Alene derfor er der grund til at ophæve loven. Hvis butiksområdet frigøres totalt med hensyn til lukketider, vil erhvervet tilrettelægge åbningstiderne således, at de også i forhold til turister opnår den optimale effekt.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at en ophævelse af lukkeloven vil medføre en øget beskæftigelse. I vismandsrapporten »Dansk Økonomi«, maj 1992, Det Økonomiske Råd, beskrives det i kapitlet »Den indenlandske konjunktur« i afsnittet »Produktion, beskæftigelse og investeringer«, side 79, at foranstaltninger, der fjerner konkurrencebegrænsninger på hjemmemarkedet, vil bidrage til en nedbringelse af ledigheden.

Forslagsstillerne er i forbindelse med lovforslaget om ophævelse af lukkeloven opmærksom på de alvorlige politisk skabte problemer, hotel- og restaurationsbranchen kæmper med. Forslagsstillerne er derfor indstillet på at deltage i et konstruktivt samarbejde med Folketingets øvrige partier med henblik på at liberalisere de gældende regler vedrørende alkoholbevilling m.m. for hotel- og restaurationsbranchen for at undgå en skævvridning i konkurrencesammenhæng.

Nærværende lovforslag er indeholdt i Fremskridtspartiets lovkatalog 1992-93, ISBN